

ЛІТЕРАТУРА

1. Баятов И.М., Строков А.И. государственные финансы и управление ими в Великобритании на современном этапе. Финсы и кредит. – 2002. №22. С. 96-103.
2. Конституційне право зарубіжних країн: навч. посібник / М.С. Горшенюва, К.О. Закоморна, В.О. Ріяка та ін.; За заг. ред. В.О. Ріяки. 2-е вид., допов. і перероб. К.: Юрінком Інтер, 2006. 544 с.
3. Конституційне (державне) право зарубіжних країн: навч. посіб. / В.М. Бесчастний, О.В. Філонов, В.М. Субботін, С.М. Пашков; За ред. В.М. Бесчастного. 2-ге вид., стер. К.: Знання, 2008. 467 с (Вища освіта ХХІ століття). URL: http://pidruchniki.com/13731120/pravo/zakonodavcha_vlada_ssha#197.
4. Миргородська Л.О. Фінансові системи зарубіжних країн: навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2008. 320 с.
5. Муравьева З.А. Финансово-кредитные системы зарубежных стран: учеб.-метод. комплекс. Минск: Изд-во МИУ, 2006. 308 с.
6. Орел В.М. Фінансова система як невід'ємна складова економічного процесу країни. Український журнал прикладної економіки. 2016. Том 1. № 1. С. 141-152.
7. Трубіна М.В. Фінансова діяльність держави: підходи до видозмінення наукових аспектів пізнання. Фінансове право. 2014. № 4 (30). С. 13-16.
8. Фінансові системи зарубіжних країн: навч посіб / Ю.М. Руденко, В.В. Токар. К.: КНЕУ, 2010. 348 с.
9. Фінанси зарубіжних країн: навчальний посібник / Т.О. Кізіма, Н.Я. Кравчук, В.П. Горин та ін.; за ред. О.П. Кириленко. Тернопіль: Економічна думка, 2013. 157 с.

УДК 347.457

ВЕКСЕЛЬ ЯК СЕГМЕНТ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

BILL AS A SEGMENT OF THE UKRAINIAN SECURITIES MARKET

Маланчук Т.В., к.ю.н.,
доцент кафедри міжнародного,
європейського права та цивільно-правових дисциплін
Навчально-наукового інституту права
Сумського державного університету

Крамаренко К.І., студентка
Навчально-наукового інституту права
Сумського державного університету

У роботі проаналізовано особливості обігу векселю в Україні. Зазначено його види та ознаки, які зумовлюють його перевагу на ринку цінних паперів. Виокремлено простоту обігу векселю, а також ряд позитивних та негативних ознак, які з цього випливають. Доведено універсальність застосування векселів у різних сферах економічного життя, зокрема завдяки широкому спектру своїх функцій та властивостей. Зазначено функції векселю як цінного паперу, боргового зобов'язання та платіжного інструменту. Проаналізовано основні можливості та перспективи використання векселю у міжнародній економіці. Визначено перспективи використання векселю у малому та середньому бізнесі з метою подолання потенційних корупційних злочинів у цій сфері. Також запропоновано використання векселів з метою вирішення проблеми нестачі грошових коштів різними суб'єктами господарювання, зокрема в аграрному секторі у сезонні періоди роботи. Виокремлено наявність солідарної відповідальності, як виключної особливості векселя, основні фактори, які впливають на це. Доведено, що на сьогодні тенденція розвитку економічних відносин в Україні зумовлюють популяризацію використання векселю, як засобу платежу, проте активне його запровадження в економіці одразу вказує на низку законодавчих колізій та проблем його використання. Наведено переваги використання векселю у порівнянні з кредитними коштами, як основної запоруки успішного ведення бізнесу в Україні та запропоновано механізм поступового впровадження вексельного обігу. Визначено, що безінфляційна властивість векселю є ключовим фактором у порівнянні зі звичайним грошовим кредитом та доводить його переваги. Зазначено основні та типові злочинні схеми обігу векселів у державі, такі як видача векселю без можливості його оплатити, використання вексельного обігу при розкраданні коштів акціонерів товариства, запропоновано шляхи подолання таких злочинних схем та подальшого контролю державою. Наголошено на необхідності підвищення правової обізнаності населення щодо основних напрямків застосування векселів та порядку їх використання.

Ключові слова: вексель, вексельне право, цінні папери, емітент, переказний вексель, простий вексель, акцептування, бізнес, економіка, кошти, вексельний обіг, боржник, векселедержатель, набувач векселю.

В работе проанализированы особенности обращения векселя в Украине. Отмечены его виды и признаки, которые обуславливают его преимущество на рынке ценных бумаг. Выделена простота обращения векселя, а также ряд положительных и отрицательных признаков, которые из этого следуют. Доказана универсальность применения векселей в различных сферах экономической жизни, в частности, благодаря широкому спектру своих функций и свойств. Указаны функции векселя как ценной бумаги, долгового обязательства и платёжного инструмента.

Проанализированы основные возможности и перспективы использования векселя в международной экономике. Определены перспективы использования векселя в малом и среднем бизнесе с целью преодоления потенциальных коррупционных преступлений в этой сфере. Также предложено использование векселей с целью решения проблемы нехватки денежных средств различными субъектами хозяйствования, в частности в аграрном секторе в сезонные периоды работы.

Выделено наличие солидарной ответственности, как исключительной особенностью векселя, основные факторы, которые влияют на это. Доказано, что сегодня тенденция развития экономических отношений в Украине обуславливает популяризацию использования векселя, как средства платежа, однако активное его введение в экономику сразу указывает на ряд законодательных коллизий и проблем его использования.

Приведены преимущества использования векселя по сравнению с кредитными средствами, как основной залог успешного ведения бизнеса в Украине и предложен механизм постепенного внедрения вексельного обращения. Определено, что безинфляционное свой-

ство векселя являється ключевим фактором по сравнению с обычным денежным кредитом и доказывает его преимущества. Указаны основные и типичные преступные схемы обращения векселей в государстве, такие как выдача векселя без возможности его оплатить, использование вексельного обращения при хищении средств акционеров общества, предложены пути преодоления таких преступных схем и последующего контроля государством.

Отмечена необходимость повышения правовой осведомленности населения по основным направлениям применения векселей и порядка их использования.

Ключевые слова: вексель, вексельное право, ценные бумаги, эмитент, переводной вексель, простой вексель, акцепта, бизнес, экономика, средства, вексельное обращение, должник, векселедержатель, приобретатель векселя.

The paper analyzes the peculiarities of circulation of a bill in Ukraine. The types and signs that determine its superiority on the securities market are indicated. The simplicity of the circulation of a bill, as well as a number of positive and negative signs that follow from this, are singled out. The universality of the use of bills in various spheres of economic life, in particular due to a wide range of its functions and properties, has been proved. The functions of a bills of exchange such as securities, debt obligations and a payment instrument are indicated. The main opportunities and prospects of using the bill in the international economy are analyzed. The prospects of using a promissory note in small and medium business with the purpose of overcoming potential corruption crimes in this area are determined. Also, the use of bills was proposed to address the problem of lack of funds by various economic entities, in particular in the agricultural sector during seasonal periods of work. The presence of joint and several liability as an exceptional feature of the bill, the main factors that influence it.

It is proved that today the tendency of development of economic relations in Ukraine predetermines the popularization of use of the bill as a means of payment, however, its effective introduction in the economy immediately indicates a number of legislative conflicts and problems with its use. The advantages of using a bill in comparison with credit funds are presented as the main guarantee of successful business conduct in Ukraine and the mechanism of gradual introduction of a bill circulation is offered. It is determined that the non-inflationary property of a bill is a key factor in comparison with the usual monetary loan and proves its advantages.

The basic and typical criminal schemes of circulation of bills in the state are indicated, such as the issuance of a bill without the ability to pay it, use of bills circulation in case of the theft of funds of shareholders of the company, ways of overcoming such criminal schemes and further control by the state are offered. The necessity of raising the legal awareness of the population about the main directions of application of bills and the order of their use is emphasized.

Key words: bill of exchange, bill of exchange, securities, issuer, bill of exchange, simple bill, acceptance, business, economy, funds, bill of exchange, debtor, bill of exchange, holder of a bill.

Ринок цінних паперів України перебуває на етапі свого розвитку та становлення. Він займає значну частину сегменту української економіки. Серед багатьох видів цінних паперів, які на сьогодні є у наявності, особливу актуальність набувають саме векселі. Адже зі стрімким розвитком економічних відносин виникає брак обігу коштів у середині держави, а отже, зростає попит на впровадження розрахунку векселями. Такий вид платежу, зумовлюючи його специфіку та стрімкий розвиток, має регулюватись державою у відповідному порядку, проте стрімкий прогрес вексельного обігу у державі не знайшов ще досконалого нормативного регулювання, що у свою чергу зумовлює виникнення суперечностей при його використанні.

Основні проблеми та перспективи розвитку векселя, як основного виду цінного паперу, основні перспективи застосування векселів у господарській діяльності, використання векселів у банківській діяльності досліджувались такими вченими, як О.А. Харун, О.В. Дубицька, В.Д. Манівчук, К.В. Кобин, В.А. Гамза та інші. При цьому невирішеними залишаються ще багато питань, що стосуються вдосконалення обігу векселів в Україні.

Метою роботи є аналіз особливостей обігу векселів в Україні, визначення його сутності та порядку використання в Україні, висвітлення основних проблем у регулюванні державою використання векселів та надання пропозицій щодо вдосконалення обігу векселів із врахуванням сучасного розвитку економічної системи України.

Вексель є одним з найефективніших засобів платежу. Протягом багатьох років використання такого виду розрахунків було не популярне серед інших видів економічних платежів, проте даремно. Відповідно до ст. 14 Закону України «Про цінні папери і фондовий ринок» від 23 лютого 2006 року № 3480-IV, вексель – це цінний папір, який посвідчує безумовне грошове зобов'язання векседавця або його наказ третій особі сплатити після настання строку платежу визначену суму власнику векселя (векселедержателю) [1]. Загальне регулювання здійснюється також Законом України «Про обіг векселів в Україні» від 5 квітня 2001 року № 2374-III. На українському ринку цінних паперів застосовується переважно два види векселів – це простий та переказний. Простим векселем можна вважати борговий цінний папір, який містить просте зобов'язання векседавця виплатити певну суму грошей при настанні певного часу. Переказним векселем можна вважати бор-

говий цінний папір, який містить нічим не обумовлене письмове розпорядження кредитора, яке адресоване безпосередньо боржнику, про те, щоб останній виплатив на вимогу у день, указаний у векселі певну суму коштів на користь певної особи. Тобто, як слушно зазначає науковець К.В. Кобин, основна відмінність цим двох видів векселів полягає у тому, що за переказним векселем платником може виступати не векседавець, а інша особа, яка після акцепту переказного векселя бере на себе зобов'язання сплати за ним [2, с. 88].

Аналізуючи властивості вексельної системи платежу, варто виокремити ряд позитивних ознак, які значною мірою спрощують ведення господарчих форм розрахунків попри обов'язковість дотримання усіх формальних вимог при його заповненні. По-перше, варто зазначити простоту обігу цього виду цінного паперу. Адже випускатись він може у паперовій формі із дотриманням необхідного порядку та форми заповнення без обов'язку звернення до реєстратора щодо його надання. Проте, якщо подивитись на цю властивість векселів з іншого боку, то така форма випуску позбавлена належної форми контролю за обігом векселів у державі. Вважаємо, що з метою контролю економічної діяльності у державі та дотримання прав та інтересів кожного з учасників вексельної форми розрахунку, необхідно впровадити єдиний державний реєстр обігу векселів в Україні.

По-друге, досить широка сфера застосування векселів, що зумовлює його універсальність як форми платежу. Зокрема, на сьогодні векселі використовують, окрім господарських форм розрахунків, у бюджетній та податковій сфері. Також вексель застосовується як на товарному, так і на фондовому ринку, що також підкреслює його універсальність, та виступає у розрахункових та інвестиційних відносинах. Окрім цього, вексель за своєю суттю виконує одразу функції цінного паперу, боргового зобов'язання та платіжного інструменту. Відповідно до цих рис вексель може виступати як предмет договору купівлі – продажу, форма заборгованості, виконує покладені функції як платіжного інструменту, а також як орденський цінний папір сприяє зменшенню дебіторсько-кредиторської заборгованості [3, с. 519–520].

По-третє, визначаючи усі особливості обігу векселів, варто розширяти та запроваджувати таку форму розрахунку серед малого та середнього бізнесу в Україні. Адже

його використання зумовить вирішення низки проблем, які на сьогодні є в українському бізнесі. Зокрема, це істотною можливістю подолати корупційні фактори у бізнесі та вирішити одвічну проблему нестачі обігових коштів, особливо це актуально в аграрному секторі економіки України.

Варто також зазначити роль векселя у зовнішньо економічній діяльності. Відповідно до ст. 9 Закону України «Про обіг векселів в Україні», зазначається можливість використання векселів в іноземній та національній валюті при розрахунку з іноземними особами за зовнішньоекономічними договорами. Така властивість векселя значно розширює коло його використання, а отже, визначально забезпечує розвиток зовнішньоекономічних зв'язків для українського бізнесу.

Окремою особливістю векселя варто виділити наявність солідарної відповідальності у всіх осіб, які підписали його. Це істотно підвищує його ліквідність через стягнення за підписаним векселем з найбільш платоспроможних зобов'язаних за таким векселем осіб на користь векселедержателя. Вексель сплачується виключно у грошовій формі та зобов'язує здійснення оплати боржником добровільно або через суд. Тобто на особу, яка має сплатити кошти за векселем, все одно покладається обов'язок виконання такого зобов'язання. Також варто зазначити, що окрім обов'язку сплати за таким видом цінного паперу предмет зобов'язання (товари, роботи чи послуги), за які сплачуються кошти, має бути виконаним, виготовленим або поставленим на момент здійснення оплати.

Сьогодні тенденція розвитку економічних відносин в Україні зумовлює популяризацію використання векселя, як засобу платежу, проте активне його запровадження в економіці одразу вказує на низку законодавчих колізій та проблем його використання, які мають бути вирішені при побудові сучасної та ефективної економічної системи в Україні.

Проблема нестачі грошових коштів виникала у будь-якого суб'єкта господарювання протягом здійснення своєї діяльності та досить часто ставала причиною банкрутства такого підприємства. Залучення кредитних коштів як панацея від банкрутства часто ставала неможливістю юридичної особи сплатити свої зобов'язання, адже швидкий ріст відсотків по кредиту за користування чужими коштами зумовили зниження популярності використання кредитних ресурсів, проте потреба у додаткових коштах все ж таки залишається і є завжди актуальною на економічному ринку України. Вирішення цієї проблеми можливе із широким запровадженням векселів у малий та середній бізнес. Адже використання векселів знизить вартість кредитних ресурсів. Заміна реальних коштів, які надаються як кредит, можлива вексельними гарантіями банку, що знизить відсоток запозичених коштів майже у двічі. Проте впровадження таких тенденцій має відбуватися поступово та з дотриманням необхідних умов, зокрема підтримка високої тенденції використання векселів та організація вексельних програм. Впровадження нових банківських продуктів на економічному ринку України, таких як авального та акцептного кредитування, також зіграє на користь українському бізнесу та зумовить зниження відсотків по кредиту внаслідок авалювання векселя та надання кредиту з метою оплати наступного векселя у договорі. Безінфляційна властивість векселя є ключовим фактором у порівнянні зі звичайним грошовим кредитом та вказує на його переваги. Тож запровадження та поширення банками обігу банківських та корпоративних векселів, а також розробка банками спеціальних умов та програм погашення заборгованості зумовить поживлення української економіки та бізнесу зокрема. Реалізація цих положень можлива лише зі внесенням змін до законодавства, що регулює діяльність у цій сфері відповідно до Женевських конвенцій 1930 року, а також зміна системи оподаткування щодо операцій із вексьями. Важливу роль на шляху до пози-

тивних тенденцій української економіки та ринку цінних паперів відіграє необхідність підвищення рівня правової обізнаності осіб, залучених у бізнес, роз'яснення та заохочування використання цінних паперів, зокрема векселів у своїй діяльності.

Проте, окрім залучення до активності використання векселів варто зазначити про високий рівень розвитку злочинності у сфері обігу векселів. Одним з найпоширеніших форм шахрайства у сфері обігу векселів є видача простого векселя без будь-якого наміру його оплатити. Векселедавець за такою схемою, у більшості випадків, просто не має коштів для його оплати і свідомо видає вексель, розраховуючи на довіру векселеотримувача. Для підтримки довіри осіб та підвищення їх кількості злочинці використовують назви зареєстрованих ними організацій зі співзвучними за назвою або виглядом інших великих підприємств або організацій. Також у більшості випадків злочинці користуються низькою обізнаністю осіб, яких вводять в оману та користуються їхньою довірою та легковажністю. Проте придбання незабезпечених векселів не завжди є результатом омани покупця. Відомо чимало фактів, коли організації, у тому числі кредитні, навмисне набувають такі векселі в обмін на реальні цінності. Мова йде про спеціально створені ситуації умисного банкрутства, коли керівництво організації попросту розкрадає кошти акціонерів і вкладників.

Дослідник В.А. Гамза зазначає таку схему виведення активів кредитної організації: недобросовісні керівники банків реалізують високоліквідні цінні папери, які належать юридичній особі, виручені грошові кошти викрадають і номінально заміщають реальні активи неліквідними (незабезпеченими) цінними паперами, у тому числі вексьями фірм-одноденок, яких потім вже складно притягнути до відповідальності [4, с. 224]. На нашу думку подолання такої проблеми можливо лише при підвищенні державного контролю за системою вексельних розрахунків, розроблення ефективного механізму протидії таким порушенням. Більшість ошуканих осіб, які не отримали боргові кошти за вексьями, у більшості випадків йдуть захищати свої права та інтереси до поліції та суду. Особи прагнуть, окрім пошуку злочинців, як найшвидше повернути втрачені кошти та захистити свої майнові права. Погоджуємось з думкою дослідниці В.Л. Манівчук про те, що уніфікація вексельної системи та судової практики з цього питання дозволила б швидко та ефективно вирішувати подібні справи на етапі як досудового розслідування, так і під час судового захисту своїх прав та інтересів учасників вексельних відносин [5, с. 933]. Враховуючи значний розвиток вексельних відносин сьогодні, ризик зловживань довірою осіб, залучених у вексельний обіг, значно підвищується та потребує врегулювання. Держава має виробити чіткий механізм захисту осіб та притягнення до відповідальності винних. Необхідно вдосконалити нормативне закріплення обігу векселів та регламентувати процедуру державної реєстрації обігу векселів, що у свою чергу гарантувало б випущення векселів лише тими банками та юридичними особами, які є платоспроможними. Окрім цього, одним із механізмів захисту майнових прав варто зазначити обмеження випуску векселів сумою статутного капіталу, резервного фонду або вартості чистих активів. Також варто запровадити механізм захисту постраждалої особи від уникнення відповідальності особи, яка порушила права та інтереси іншої особи, зокрема це можливість арешту майна відповідача; відсутність права відповідача вимагати перенесення справи щодо опротестованого векселя; можливість розгляду позову за відсутності відповідача. Також варто запровадити ліквідність вторинного ринку. Така ліквідність буде надавати впевненість інвестору у можливість продажу векселя та повернення своїх коштів за його бажанням та у зручний для нього час. Також варто переглянути систему та умови оподаткування операцій

з векселями. За такої системи векселі будуть емітувати виключно з установ із високою платоспроможністю, а отже, і ліквідність таких векселів буде високою. Запровадження механізму захисту осіб сприяло б популяризації векселю в економіці, підвищенню довіри та надійності до такого засобу платежу.

Отже, аналізуючи усі ознаки векселю, варто зазначити, що така форма розрахунку у сучасних економічних умовах є досить привабливою, проте через недостатню правову обізнаність осіб – учасників та низку прогалин у нормативно-правовому регулюванні виникає недовіра до такого засобу платежу. Стрімкий розвиток економічних відносин не завжди відповідає наявності у достатній кількості обігу грошових коштів у суб'єктів підприємницької діяльності. Вирішити таку проблему, на нашу думку, може широке запровадження вексельної форми платежу, адже проста форма випуску, широка сфера застосування та універсальні властивості можуть впевнено зайняти провідне місце серед інших видів цінних паперів в Україні. Але з метою розвитку малого та середнього бізнесу в Україні державі необхідно вирішити низку питань, які стримують розвиток такої форми платежу в Україні. Такими ключови-

ми проблемами є вироблення механізму захисту осіб, чий майнові права були порушені під час вексельного обігу, та вдосконалення механізму притягнення до відповідальності винних осіб. Зокрема пропонується вдосконалити інститут відповідальності винних осіб шляхом запровадження обмеження випуску векселів сумою статутного капіталу, можливість арешту майна відповідача; відсутність права відповідача вимагати перенесення справи щодо опротестованого векселя; можливість розгляду позову за відсутності відповідача, створення ліквідності вторинного ринку. Також поширення вексельної форми розрахунку у порівнянні із залученням кредитних коштів є більш економічно вигідною та доцільною для українського бізнесу через низку свої переваг, зокрема безінфляційності, що має безсумнівно широко застосовуватись в Україні. Запровадження спеціальних програм та умов погашення таких векселів, зміна системи оподаткування зумовить істотне поживлення економіки держави. Застосування запропонованих механізмів та підвищення правової обізнаності учасників вексельного обігу, на нашу думку, призведе до поліпшення економічної ситуації у країні та полегшить ведення бізнесу в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про цінні папери і фондовий ринок: Закон України від 23 лютого 2006 року № 3480-IV. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15>.
2. Кобин К.В. Деякі проблеми сучасного регулювання вексельного обігу в Україні на підставі зарубіжного досвіду про міжнародний вексельний обіг. Науковий вісник УжНУ. 2017. С. 84–91.
3. Харун О.А., Дубицька О.В. Перспективи розвитку вексельного обігу в Україні. Економічні науки. 2017. №6. С. 518–522.
4. Гамза В.А., Ткачук І.Б., Жилкин І.М. Безопасность банковской деятельности: учебник для вузов. 3-е изд., пер. и доп. М.: Юрайт, 2014. 513 с.

УДК 347.73:336.146

ДОКУМЕНТАЛЬНІ ПЛАНОВІ ПЕРЕВІРКИ У СИСТЕМІ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТА СУДОВА ПРАКТИКА

DOCUMENTARY PLANNED INSPECTION IN THE SYSTEM TAX CONTROL: TOPICAL QUESTIONS AND JUDICIAL PRACTICE

Маринів Н.А., к.ю.н.,
асистент кафедри фінансового права

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Стаття присвячена актуальним проблемам податкових правовідносин, що виникають під час організації заходів податкового контролю, зокрема при проведенні документальних планових перевірок. Предметом дослідження є правомірність внесення змін до плану-графіку таких перевірок, а також правові наслідки проведення перевірок з порушенням порядку їх проведення. Проблеми, що порушуються, розглядаються крізь призму правозастосовної практики.

Ключові слова: податковий контроль, перевірка, види перевірок, організація перевірок, оскарження призначення перевірок, документальна планова перевірка, план-графік документальних планових перевірок.

В статье анализируются актуальные проблемы налоговых правоотношений, возникающие при организации мероприятий налогового контроля, в частности, при проведении документальных плановых проверок. Предметом исследования является правомерность внесения изменений в план-график проведения таких проверок, а также правовые последствия проведения проверок с нарушением порядка их проведения. Проблемы рассматриваются сквозь призму правоприменительной практики.

Ключевые слова: налоговый контроль, проверка, виды проверок, организация проверок, обжалование назначения проверок, документальная плановая проверка, план-график плановых документальных проверок.

The article is devoted to one of the topical theoretical and practical aspects of tax legal relations arising in the course of tax control measures and related problems of organization and appeal of the destination of documentary scheduled inspections as the primary method of tax control. The problems that are raised, are viewed through the prism of law.

Tax inspections have a special place as the primary and most effective method of implementation of tax control, as in their conduct, the Supervisory authority has the opportunity to obtain comprehensive information on the execution by the payer of the duties on calculation and payment of taxes, fees (compulsory payments).

The importance of proper organization and proper conduct of the method of control to mandatory payments (taxes and charges) charged to the budgets that the payer was obliged to pay and did not pay (through error, deliberate evasion, etc.), on time and in full was sent to the appropriate public Fund of funds.

Constant changes in tax legislation relating to the administration of taxes and fees, including tax control, give rise to new problematic questions, which, unfortunately, still remain unresolved.